նուլ գյիշատակարան սորա՝ նա և ինքն կտրուել էր ի չար մարդէ՝ Հարցի զ՞այրապետ արեղէն թէ ինչ է կտրած յիշատակարանս՝ ասաց թէ՝ «Թշնամի մարդ է արարել՝ թէ չէ նէ իմ վկայ կայ՝ որ իմ պապին գնած է. ու մեր ազգին է՝ Հարցի թէ վկայն ո՞վ է. նա ասաց թէ — Վարդիկն է. Ենոքին որդին գնաց երեր. Ես էր Հարցի՝ զվկայութիւն նորա լսեցի՝ նա ասաց թէ ես իմ Հօրովս վկայ եմ Հէնց՝ վկայ եմ որ իմ պապէն լսել եմ թէ՝ Կարմիր Աւետարան Հայրական իրիցու գնուածք է՝ էն Նշանով մեծին Հարցեալ էր թէ ինչ էր շալակիք. նա ... [1] ծախեմ վասն պակասութեանս պատճառի. նա ծախեց ... գնեց էն. Նշանաւոր գնումն մեծ կարմիր եզն երետ և այլ բազում ... Վարդիկին վկայութիւն այս է՝ երդմամբ վկայեց.

«Ես Հարցմանս ... աղելյ որդիքն Շահ-պէնտի ու Փերիկն վկայ է. Դաւիթ արեղէն ... Չալիկն վկայ է. Անուամբ Աստուծոյ ամենակալին՝ ես Հայրական երէց գնեցի Սուրբ Աւետարանս Աւագայ որդւոյ Վախթանկէ ի Հալալ արդեանց իմոց՝ յիշատակ ինձ և ծնողաց և որդւոցն իմոյ Մարգար քաՀանայի՝ և այլ ամենայն արեան ազգականացն իմ ով որ կարդայք կամ աւրինակէք յիշեցէք ի մաքրափայլ յաղաւթս ձեր և Աստուած զձեզ յիշէ իւր միւս անգամ գալստեան ամէն»։

Վաղարշակերտ գիւղաքի վերան մասնաւոր ինչ ծանօթութիւն տուի՝ այժմ փոքր ինչ ևս որոյ քաւշանի վերան աչք դարձնեմք։

1885 օգոստոս ամսոյ մէջ կինք. կիւրակէ առաւօտ մի չորս ձիաւորներով բարձրացանք Ծաշկօլ լեռան գագաթը՝ տեսանք Ծաշկօլ անուանի լճացեալ աղբիւրն՝ որ յատակից առատ ջուրն դէպի վեր կը վխտար՝ տեսանք աղբիւրի աջ կողմի տափարակին վերայ 15-ի չափ սեաւ վրաններ՝ ուր զետեղուած էին Մամանցի կոչուած

1 Կէտեր դրուած է եղծուած տեղերն։